

مسائل کارگری
کارگران، سنگ زیرین آسیاب
در صفحه ۶

اطلاعیه کمیسیون جوانان

سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

بمناسبت دومین سالگرد رویداد ۱۸ تیر

نیرومندی جنبش دانشجویی

در گرو استقلال و اتحاد آن است

در صفحه ۶

دانشجویان،

زندانی

لباس شخصی‌های

حمله‌کننده به

کوی دانشگاه

مجازات اعدام، باید لغو گردد

که هر سال، بر شمار این کشورها افزوده شود. در کشور ما اما وضع به گونه دیگری است. روزنامه‌های را صرفاً به خاطر اینکه یک مقاله ارسال از خارج کشور در انتقاد به مجازات اعدام در آن به چاپ می‌رسد، می‌بندند. مجازات اعدام، «تابو» ای است که حتی اصلاح‌طلبان نیز جرأت شکستن آن را ندارند. چماق تکثیر برای فرود آمدن بر سر هر کس که جرأت زیر سوال بردن مجازات اعدام را به خود دهد، آماده است. تصادفی نیست که بیشتر، ادامه در صفحه ۲

بیست سال پیش، هنگامی که احزاب چپ فرانسه پس از سالها دوری از قدرت، انتخابات را بردند، گویین‌ها از زندان‌ها به موزه‌ها برده شد. از آن زمان، در جهان جنبشی قدرت گرفت که می‌کوشد در همه کشورها مجازات اعدام به گذشته تعلق گیرد و مقررات کفری از لوث وجود این نهاد بربریت پاک شود. تاکنون بیش از ۱۰۰ کشور، به این جنبش پیوسته‌اند و با برگزاری کنفرانس اخیر در فرانسه علیه مجازات اعدام و با اعلام روز بین‌المللی مبارزه برای حذف اعدام، انتظار می‌رود

«واترگیت» که به ترک نیکسون از کاخ سفید منجر شد، نتیجه گرفت که دفتر ریاست جمهوری چارهای جز تکذیب نداشته است.

«کمینه ایکس»

آنچه را که اسامی‌راد و روزنامه سیاست امروز آغاز کرده بودند، روزنامه رسالت با درج مقالات، «فعالیت موازی» و «از کمیته مجازات تا کمیته ایکس» پی گرفت. از عنوان مقاله‌های رسالت پیدا بود که این نوشته‌ها در چارچوب برنامه «هویت» تدوین شده و هدف آن جنگ روانی و القای وجود تشکیلات مخفی اصلاح‌طلبان حکومتی است. در مقاله «کمیته ایکس» روزنامه رسالت خبر از کمیته‌ای می‌دهد که از چهره‌های رادیکال اصلاح حکومتی تشکیل و نخستین نشست آن برگزار شده است. رسالت می‌نویسد: خبر تشکیل جلسه کمیته‌ای متشکل از بعضی سیاستمداران رادیکال جناح دولتی است که در آن جلسه تصمیماتی پس بحران‌ساز اتخاذ شده است. این کمیته که نامش را (کمیته ایکس) می‌گذاریم، گفته می‌شود در تهران با تشکیل جلسه در باره آینده اصلاحات و کشور تصمیم گرفته است. این کمیته در اولین جلسه بعد از ۱۸ خرداد، مصوباتی به شرح زیر داشته است:

۱- تلاش همه‌جانبه برای ادامه در صفحه ۲

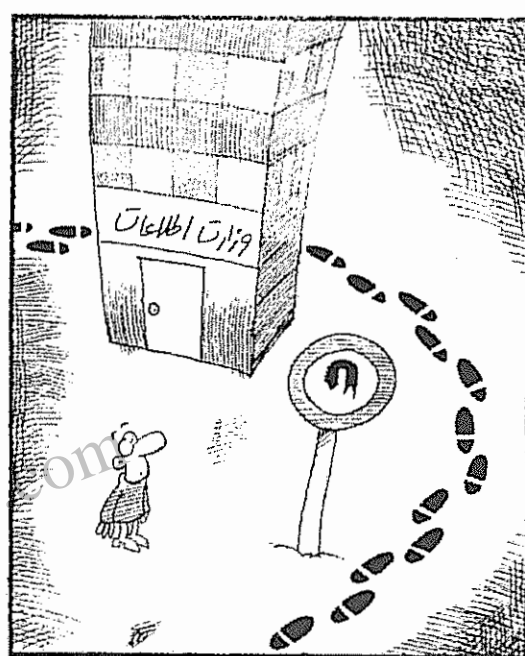
طرف محافظه‌کاران هشدار داده بودند.

خبر مربوط به ایجاد مرکز شد در کاخ ریاست جمهوری را دفتر ریاست جمهوری عصر یکشنبه با فاصله کوتاهی بعد از اظهارات اسامی‌راد با انتشار اطلاعیه‌ای تکذیب کرد و اعلام کرد: «ریاست جمهوری با راه‌اندازی تشکیلات موازی در همه زمینه‌ها پیروزه در زمینه اطلاعاتی به صورت کلی مخالف بوده است و هیچ تشکیلاتی برای جمع‌آوری اطلاعات موازی و استقرار شوند در ریاست جمهوری ایجاد نشده و نخواهد شد». روزنامه نوریوز هم با اشاره به گذشته ساختمان خیابان پاسور در تکذیب گفته‌های نماینده‌گوهشت نوشت: «قبل از دوم خرداد در ساختمان ریاست جمهوری دستگاه شود وجود داشته است و از آن به بعد این دستگاه به نهاد مربوطه یعنی سپاه پاسداران انتقال یافت». محافظه‌کاران این تکذیب‌ها را نپذیرفتند و روزنامه «سیاست امروز» که نخستین بار گفته‌های اسامی‌راد را چاپ کرد، در مقاله‌ای با عنوان «شود تکذیب شد» با اشاره به ماجرای

● واحدهای اطلاعاتی سپاه پاسداران، مجمع تشخیص مصلحت نظام و قوه قضائیه با دفتر رهبر ارتباط دارند.

● روزنامه رسالت: حزب مشارکت میلیتاریسم تشکیل می‌دهد

● محافظه‌کاران: خسرو تهرانی عضو کدام حزب است، مشارکت یا مجاهدین انقلاب اسلامی

محدود سازند. پیش از اظهارات اسامی‌راد نماینده گوهشت، محسن ارمین نایب‌رئیس مجلس و عضو رهبری سازمان مجاهدین انقلاب اسلامی و روزنامه نوریوز نسبت به ایجاد دستگاه موازی اطلاعاتی و امنیتی از

زمانی آغاز شد که محافظه‌کاران دریافتند، اصلاح‌طلبان حکومتی قصد دارند عملیات اطلاعاتی و امنیتی وابسته به قوه قضائیه، سپاه پاسداران، مجمع تشخیص مصلحت نظام را که زیر نظر واحد اطلاعات رهبری عمل می‌کنند،

کشف معمای یک ساختمان وابسته به ریاست جمهوری در خیابان پاسور تهران به حربه محافظه‌کاران علیه اصلاح‌طلبان حکومتی تبدیل شده است. محافظه‌کاران مدعی‌اند که در این ساختمان کمیته اطلاعاتی خارج از سیستم وزارت اطلاعات و تحت پوشش نهاد ریاست جمهوری مستقر شده است و این کمیته مدرن‌ترین تجهیزات تجسسی را در اختیار دارد. ماجرای ساختمان خیابان پاسور را اولین بار اسامی‌راد نماینده گوهشت در مجلس شورای اسلامی که رابطه نزدیکی با هیات مؤتلفه و روزنامه رسالت دارد بر سر زبان‌ها انداخت. اسامی‌راد در مجلس گفت که توسط یکی از مشاوران اطلاعاتی و امنیتی رئیس‌جمهور دستگاه‌های پست‌رفته شنود مکالمات تلفن‌های همراه از یک کشور اروپایی وارد شده و از این دستگاه که به اندازه یک چندان دستی است برای شنود مکالمات محافظه‌کاران استفاده می‌شود. اتهام ایجاد مرکز شنود در ساختمان وابسته به ریاست جمهوری در خیابان پاسور

تظاهرات مردم در اصفهان و همدان

در اعتراض به کمبود آب

● کمبود آب کشور را به سوی بحران سوق می‌دهد

● رفسنجانی از سدهای ساخته سخن می‌گوید

نازل‌ترین سطح رسیده و منابع طبیعی چنان صدمه دیده‌که احتمال نمی‌رود، دوباره احیاء شوند. نگاهی به اخبار و گزارش‌های منتشره در باره کمبود آب و پیامدهای آن در نقاط مختلف کشور بیانگر مرگ تدریجی طبیعت، منابع آب، حیات سبز، حیوانات اهلی و وحشی و به زبان دیگر گریزی فاجعه‌ای است که روز به روز سایه‌اش را در سراسر ایران گسترش می‌دهد. در استان‌های ادامه در صفحه ۳

گروه در حال مهاجرت هستند. در این استان‌ها تاکنون میلیون‌ها رأس گاو، گوسفند از بی‌آبی تلف شده‌اند و دهها میلیون هکتار مزارع خشکیده و خسارت مالی ناشی از خشکسالی به چندین هزار میلیارد تومان رسیده است. در شماری از استان‌ها از شدت خشکسالی، زیست‌محیطی بر هم خورده، آب پشت سدها به

۲۵ میلیون ایرانی در ۸ استان از ۲۸ استان کشور دچار بی‌آبی و خشکسالی شده‌اند. کمبود آب در برخی از استان‌ها به مرحله خطرناک رسیده است. در استان‌های خراسان، سیستان و بلوچستان، استان‌های مرکزی، اصفهان، فارس، گلستان و... روستائیان به دنبال آب گروند.

حقوق بشر مرز نمی‌شناسد

جدا از جنس، نژاد، رنگ پوست، ملیت، مذهب، زبان، جهانی‌بینی فلسفی، سن... صاحب حقوق معینی دانسته شد و حکومت‌ها موظف شدند حقوق شهروندی و جهانی‌تندی «اتساع» خود را رعایت کنند. به موازات «کوچک‌شدن» جهان و پیشرفت مسیر ایجاد دهکده جهانی، موضوع نظارت جامعه جهانی و ادامه در صفحه ۳

و علیه آن موضع گرفتند. مطلب زیر نگاه و پاسخی است به مواضع این اصلاح‌طلبان: از زمانی که منشور جهانی حقوق بشر به مثابه تجسم عینی و تعریف شده حقوق انسان‌ها تدوین شد و انتشار یافت، مفهوم «جهان‌دنی» پایه و بنیادی این جهانی و مادی یافت. انسان به عنوان عضوی از خانواده جهانی، به عنوان انسان به مثابه انسان،

استدادهای خانواده‌های زندانیان ملی - مذهبی از سازمان‌های جهانی حقوق بشر و درخواست اعمال فشار برای رعایت حقوق زندانیان سیاسی بحث و اتخاذ مواضع متفاوتی را در میان محافل سیاسی درون کشور برانگیخت. برخی از اصلاح‌طلبان حکومتی و پیرامون حکومت به نفعی این اقدام خانواده‌های زندانیان ملی - مذهبی پرداختند

سرمقاله

در چالش بین مجلس شورا

و نهادهای غیرانتخابی

مردم را برای قضاوت و انتخاب

فرا بخوانیم

تمامیت‌گرایان بعد از شکست در انتخابات ششمین دوره مجلس شورا، بی‌ورش سنگینی را علیه مطبوعات مستقل و منتقد و روزنامه‌نگاران شجاع و افشاگر سازمان دادند. این بار نیز با شکست در انتخابات ۱۸ خرداد، مجلس شورا را در کانون تهاجم خود قرار داده‌اند. مجلس شورا بعد از رای اکثریت مردم به اصلاحات، به یک سلسله اقدامات دست زد: «تهیه و تصویب طرح جرم سیاسی»، «تحقیق و تفحص از عملکرد صدا و سیما»، نامه ۱۲۶ نماینده در مورد دفع حصر از آیت‌الله منتظری، نامه به خاتمی و درخواست برای انتخاب برخی وزرا از بین خانها، «طرح اصلاح نحوه اداره سازمان صدا و سیما».

این اقدامات با عکس‌العمل شدید مخالفین اصلاحات روبرو شده است. محمدرضا باهنر از خراطی قانون اساسی توسط مجلسین صحبت کرده و حمیدرضا ترقی تهیه و تصویب طرح جرم سیاسی را استراتژی دولت پنهان دانسته است.

تمامیت‌گرایان در ارتباط با حرکات اخیر مجلس می‌گویند که «روند فعلی مجلس ششم به تعرض با کلیت نظام خواهد انجامید» چراکه اصل طرح جرم سیاسی از سوی نمایندگان با هدف ایجاد امنیت فعالیت برای مخالفین «انقلاب و رهبری» بوده و پرتنگ‌ترین تعریف جرم سیاسی این است که اگر کسی با اصل نظام یا رهبری مخالفت کرد به سادگی نتواند با آن فرد برخورد کرد و آن فرد بتواند از این حاشیه امن تحت عنوان دادگاه علنی و هیات منصفه از خود دفاع و در حقیقت سوءاستفاده نماید.

ادامه در صفحه ۳

در این شماره

برخی استنتاجات از انتخابات ۱۸ خرداد

بهروز خلیق
در صفحه ۷

جامعه توده‌وار، مقر نظام‌های استبدادی از تغییر

دانش باقرپور
در صفحه ۷

باز هم در باره انتخابات!

بهراد کریمی
در صفحه ۸

به باد جانباختگان ۸ تیر

جنبش فدائی، عدالت‌خواهی علیه بی‌عدالتی

نه سنت‌گرایی علیه مدرنیسم

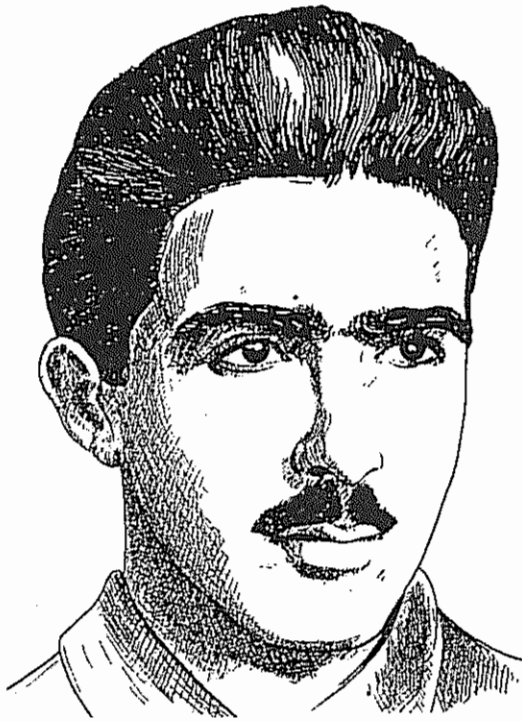
یدالله بلدی
در صفحه ۹

سلام بر آزادی، سلام بر مردم ایران

حسین جواهری
در صفحه ۱۰

بیست و پنجمین سالگرد

جانباختگان فدائی، گرامی باد

نمایش فیلم اعترافات متهمان قتل‌های زنجیره‌ای

در مراسم جنگ روانی دو جناح بر سر دستگاه‌های موزای اطلاعاتی و طرح پروژ «کمیته ایکس» «سی. دی.» فیلم ۳/۵ ساعته در باره قتل‌های زنجیره‌ای در مجلس توزیع شد و بخش‌هایی از این فیلم در کمیسیون امنیت ملی به نمایش درآمد، بنا به اظهارات علی تاجرنیا عضو کمیسیون امنیت ملی مجلس، «سی. دی.» ها که شامل مراحل بازجویی از سعید اسامی و اعترافات متهمان پرونده قتل زنجیره‌ای می‌باشد از منبع غیرمعمول برای کمیسیون و تعدادی از نمایندگان ارسال شده است. این سه «سی. دی.» هم اکنون در اختیار هیات رئیسه مجلس و کمیسیون امنیت ملی است. منبع تهیه و توزیع «سی. دی.» ها فاش نشده و شبکه اطلاعاتی محافظه کاران نیز نتوانسته‌اند از تکثیر آن جلوگیری کنند. محافظه کاران اقدام را به نیروهای افراطی و رادیکال اصلاح طلبان حکومتی نسبت می‌دهند و آشکارا می‌گویند هدف پروژه کمیته ایکس مبارزه با همین نیروها و عقلانی کردن فضای موجود است و گرنه آنان با تشدید تجسس و تفتیش شهروندان ایران و دگراندیشان نه تنها مخالفتی ندارند بلکه چنانچه بتوانند اختناق سیاه دهه‌های ۶۰ و ۷۰ را دوباره حاکم می‌کنند. روزنامه رسالت در همان مقاله کمیته

بیست و پنج سال از یورش سرکوبگران شاه به نشست مرکزیت سازمان و شهادت رفقا حمید اشرف، یوسف قانع خشک‌بیجاری، محمدرضا یثربی، محمدحسین حق‌نواز، علی اکبروزیری، طاهره خرم، محمدحسین لایق مهربانی، فاطمه حسینی، محمد مهدی فوقانی و غلامعلی خراط پور گذشت. رفقای ما در آن زمان در خانه تیمی واقع در مهرآباد جنوبی تهران مورد محاصره ماموران ساواک قرار گرفته و جان باختند. سازمان ما در بزرگداشت این رفقا و سایر رفقای شهید، ۸ تیر را روز جانباختگان فدائی اعلام کرد. مادر روز جانباختگان سازمان یاد یکایک این انسان‌های پاک را گرامی می‌داریم، عزم آنان را می‌سنجیم و در برابر یاد همه آن جان‌های شیفته سر به احترام فرو می‌آوریم.

به: کمیساریای عالی سازمان ملل

برای پناهندگان - اربیل

خانم / آقای محترم
چنان که مطلع هستید هزاران نفر از هموطنان ما بعنوان مستقضای پناهندگی نزد کمیساریای عالی سازمان ملل برای پناهندگان، دفتر اربیل کردستان عراق، به ثبت رسیده‌اند. متأسفانه علیرغم اوضاع دشوار معیشتی و امنیتی این عده، به نظر می‌رسد که آن دفتر کار رسیدگی به تقاضای آنان را متوقف گذاشته است، بنحوی که پاره‌ای از این افراد حتی پس از ۴-۵ سال انتظار پاسخی از سوی آن دفتر به درخواستشان دریافت نکرده‌اند. این وضع، اعتراض بیش از هزار نفر را برانگیخته است. اعتراضی که بصورت تحصن در برابر دفتر مذکور از سوم ژوئن سال جاری تاکنون ادامه داشته است. ما ضمن حمایت از خواسته‌های این پناهجویان برای رسیدگی عادلانه به تقاضای پناهندگی‌شان و تامین امنیت و معیشت انسانی برای آنان، از آن دفتر می‌خواهیم که در این باره به فوریت اقدامات لازم را معمول دارد.

با احترام
روابط بین‌المللی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)
رونوشت: کمیساریای عالی سازمان ملل برای پناهندگان - ژنو

پرونده‌سازی دستگاه اطلاعاتی وابسته به رهبری

علیه رئیس جمهور و حزب مشارکت

سازمان مجاهدین انقلاب اسلامی و نایب رئیس مجلس در گفتگو با ایرنا، نوشته رسالت را واکنش شتاب‌زده و هیستریک محافظه کاران در برابر هشدار اصلاح طلبان حکومتی نسبت به شکل‌گیری دستگاه‌های اطلاعاتی موزای خوانند و گفت هدف محافظه کاران از طرح چنین شایعاتی دوقطبی کردن فضای سیاسی کشور است. آرمین افزود: «با کمال تأسف زمینه‌های سوءظن و بدبینی در برخی کانون‌های قدرت نسبت به

ادامه از صفحه اول
تسلط بر صدا و سیما و نیز ایجاد شبکه رادیو و تلویزیونی و حداقل تأسیس دو کانال دولت و مجلس
۲- ایجاد و گسترش شرکت‌های توانمند اقتصادی برای پشتیبانی بیشتر از اقدامات سیاسی
۳- ایجاد یک سازمان شبه نظامی (میلیشیا)
بنا به نوشته رسالت مسئولیت ایجاد تشکیلات شبه نظامی از اعضای حزب مشارکت به یکی از مشاوران اطلاعاتی و امنیتی رئیس جمهور سپرده شده است. روزنامه رسالت در ادامه مقاله «کمیته ایکس» با طرح چند پرسش از رئیس جمهور و ایجاد ارتباط بین مصوبات کمیته ایکس و اظهارات حجاریان درباره احتمال ظهور فاشیسم و بناپارتیسم، این پرسش معنی‌دار و به بیان دیگر هشداردهنده را طرح می‌کند که اگر یک جناح به خود حق تشکیل میلیشیا شبیه نظامی را بدهد آیا باید منتظر عملیات خیابانی و...

محسن آرمین نایب رئیس مجلس اولین کسی بود که نسبت به ایجاد تشکیلات موزای اطلاعاتی و امنیتی هشدار داد

عصن آرمین نایب رئیس مجلس اولین کسی بود که نسبت به ایجاد تشکیلات موزای اطلاعاتی و امنیتی هشدار داد و جریان اصلاحات وجود دارد و همین زمینه‌ها است که این جماعت را به این اقدامات تشویق می‌کند تا فضای لازم را برای اقدامات حاد و خونت‌بار فراهم آورد»
محمد رضا خاتمی دبیرکل جبهه مشارکت و نایب رئیس اول مجلس معتقد است پس از حمله مطبوعاتی نوبت اعلام خطر از سوی تریبون‌های رسمی و نصیحت‌های دلسوزانه خواهد رسید که بگویند چنین کارهایی خوب نیست و بعد چون پاسخ عملی داده نمی‌شود، لابد حجت تمام می‌شود که ما گفتیم و شما اجابت نکردید پس لازم است با شما برخورد شود بنابراین در مرحله سوم باید منتظر برخورد فله‌ای با اشخاص و گروه‌های خاصی باشیم که دیگر فقط برانداز قانونی نیستند بلکه در صدد تشکیل میلیشیا و کمیته عملیات بوده‌اند.
استراتژی، استراتژی جدیدی نیست، به مراحل شکل‌گیری

غیرانسانی و وحشیانه انتقام خونین و «چشم به ازای چشم، دندان به ازای دندان» طرفداری می‌کنند و برخی دیگر، می‌گویند در شرایطی که با وجود مجازات اعدام این همه جنایت صورت می‌گیرد، لغو این اشد مجازات برای جانیان بهشت را روی زمین خواهد ساخت. جنبش مبارزه با مجازات اعدام، به همه این استدلال‌ها پاسخ گفته است. نمونه ایالات متحده ثابت می‌کند که در جوامع امروزی، مجازات اعدام نقش ترساننده خود را برای بزهکاران از دست داده است. از هنگامی که ایالات متحده حدود ربع قرن پیش، به دنبال چند سال وقفه، اجرای مجازات اعدام را از سر گرفت، جامعه این کشور نه تنها نتوانسته است مشکل جنایت و خونت را با اعدام حل کند، بلکه به سمت تشدید گرایش به خونت پیش‌رفته است. اعدام، واکنش مایوسانه و غیرعقلایی مسئولان حفظ امنیت در این جامعه است که می‌کوشند

جزئیات قرارداد های نفتی باید در

معرض قضاوت عموم قرار گیرد

اصلاح طلبان حکومتی، انتقاد محافظه کاران به قراردادهای نفتی سال‌های اخیر را ناشی از این انگیزه می‌دانند که جناح راست حکومت مایل است برنامه‌های اقتصادی دولت‌خاتمی برای حل مشکلات رفاهی مردم به ثمر نرسند تا مردم از روند اصلاحات سرخورده شوند. این تحلیل که جان کلام همه پاسخ‌هایی است که سران جناح اصلاح طلب به انتقادها داده‌اند، بویژه در مصاحبه بهزاد نبوی با نوروژ که خلاصه‌ای از آن در شماره ۱۴ تیر این روزنامه چاپ شده است، بازتاب یافت. نبوی در این مصاحبه به ویژه از عملکرد شرکت پتروپارس که خود عضو هیات مدیره آن است، دفاع کرد.
تردید نیست شخصیت‌هایی مانند آیت‌الله جنتی دزد آرای مردم در انتخابات مجلس که اخیراً در یک سخنرانی، آنچه را که فساد در وزارت نفت می‌خواند به سختی مورد حمله قرار داد، و نیز روزنامه کیهان به مدیریت حسین شریعتداری از سران باند‌های مافیائی جنایتکاران، در انتقادهای خود به نحوه انعقاد قراردادهای نفتی، اهدافی دنبال می‌کنند که هیچ ربطی به سالم‌سازی حیات اقتصادی و بهبود وضعیت معیشتی مردم ندارد. اما این، همه واقعیت نیست. جنبه دیگر واقعیت، این است که در حکومت جمهوری اسلامی، بخش اعظم مسئولان عالی رتبه اقتصادی، خود را در قبال مردم پاسخگو احساس نمی‌کنند و به هیچ‌وجه تمایلی ندارند که کارنامه آنها زیر ذره‌بین موشکافی از سوی افکار عمومی قرار گیرد. دلیل آن نیز روشن است: در عملکرد اکثر این مسئولان، اگر فساد و سوءاستفاده مالی نباشد، حداقل مواردی مانند زیرپا گذاشتن ضوابط، باندبازی و «لطف‌کردن» به دوستان و نزدیکان هست.
صنعت نفت ایران، دولتی است. تجربه در سراسر دنیا ثابت کرده است اگر نظارت عمومی بر کار مدیران اقتصادی دولتی وجود نداشته باشد، فساد و سوءاستفاده مالی اجتناب‌ناپذیر است. این اصل، حتی در شرکت‌های خصوصی نیز اعتبار دارد. فی‌المثل به موجب قوانین کشورهای پیشرفته صنعتی، مدیریت شرکتی که سهام آن در بازار معامله می‌شود، موظف است اطلاعات معینی در مورد کار خود را انتشار دهد. در مورد شرکت‌های دولتی، سهامداران، مردمند و بدین ترتیب، این نهادهای اقتصادی نیز باید از اصل علنیت در مورد پارهای امور مانند مناقصه‌ها و مزایده‌ها پیروی کنند. مقررات مناقصه‌ها و مزایده‌های دولتی در کشورهایی که نظارت عمومی بر عملکرد دولت در آنها به اصل تبدیل شده است، به گونه‌ای تنظیم شده است که حتی المقدور جلوی سوءاستفاده مالی تصمیم‌گیرندگان را بگیرد. با وجود همین مقررات نیز در این کشورها موارد دزدی و رشوه‌خواری بسیار است، تا چه رسد به شرایط غیب چنین مکانیسم‌هایی برای نظارت عمومی.
اصلاح طلبان حکومتی اگر واقعاً می‌خواهند جلوی سوءاستفاده سیاسی امثال جنتی را بگیرند، شایسته است اصل تحقیق و تفحص مجلس را در مورد قراردادهای نفتی اخیر اجرا کنند. قطعاً اجرای این اصل قانون اساسی در مورد صنعت نفت با مشکلاتی مانند آنچه مجلس اکنون در مورد نهادهای زیر نظر خامنه‌ای با آن روبرو است، مواجه نخواهد شد. اگر مجلس به تحقیق و تفحص بپردازد و نتایج را علنی کند، قطعاً راه بهره‌برداری سیاسی محافظه کاران بسته خواهد شد. آن را که حساب پاک است، از محاسبه چه باک است. اما بیم آن می‌رود که چنین اراده‌ای در جناح اصلاح طلبان وجود نداشته باشد. بسیار پر معنی است که بهزاد نبوی که تا چندی پیش نایب رئیس مجلس بود، عضو هیات مدیره یکی از شرکت‌های متهم به عملکرد ناسالم اقتصادی نیز هست، چاقو دسته خود را نمی‌برد. بیم آن می‌رود که اصلاح طلبان حکومتی با علم به اینکه تحقیق و تفحص بیطرفانه و انتشار علنی نتایج آن، پرده‌ای برخی نکات سیاه در کارنامه مدیران اقتصادی دولت خاتمی بر خواهد داشت، تمایلی به چنین بازرسی نداشته باشند. بیم آن می‌رود که دوم خرداد، در یک پیچیده تغییر چندانی نداده باشد: در این که مسئولان حکومت جمهوری اسلامی، صرفنظر از تعلق جناحی خود، قدرت را همچنان غنیمت جنگی و وسیله سوءاستفاده شخصی بدانند. □

مجازات اعدام باید لغو گردد

ادامه از صفحه اول
حکومت‌های استبدادی‌اند که در حفظ مجازات اعدام اصرار دارند. از نظر بسیاری از این حکومت‌ها، لازم است همه بدانند کشتن انسان‌ها، کاری است که حکومت از آن ابائی ندارد. در حقیقت در چنین کشورهایی، حکومت به مجازات اعدام به عنوان وسیله مناسبی برای قدرت‌نمایی می‌نگرد: در بهترین حالت، قدرت‌نمایی برای ایجاد امنیت و در بدترین حالت، قدرت‌نمایی برای همه چیز. از جمله ارباب مخالفان سیاسی. متأسفانه ایران، مشمول مورد آخر است. رژیم ولایت فقیه و قوه قضائیه تحت کنترل آن، مایل است مردم فراموش نکنند این حکومت، همانی است که از بدو به قدرت رسیدن، انسان‌ها را پس از محاکمات چند دقیقه‌ای به جوخه‌های اعدام سپرد، همانی

که سرشان پس از محاکمات ناعادلانه بر سر دار رفته است. این همه خونت دولتی، بی‌ثمر مانده و نتوانسته است گره مشکل اعتیاد و جنایت را در کشور ما بگشاید.
وقت آن فرا رسیده‌است که در ایران نیز بحث عمومی در باره مجازات اعدام آغاز شود و اصلاح طلبان حکومتی با به دست گرفتن ابتکار این بحث، اجازه ندهند هر طرح سوالی در این زمینه، تحت پوشش مخالفت با احکام مذهبی سرکوب شود. □

کمک مالی رسیده
کمک مالی به سازمان از طرف
وفدای شرکتکننده در
کنفرانس آلمان ۲۵۰ مارک

نیاتوانی و ورشکستگی سیاست‌های اجتماعی خود را با «خنک کردن دل قربانیان» لاپوشانی کنند. نمونه آمریکا از آن رو قابل توجه است که در یک جامعه، امکان مقایسه بین دوره‌هایی که سیاست‌های لیبرال‌تر در آن کشور اجرا می‌شده‌اند با وضعیت کنونی وجود دارد و همه مقایسه‌ها حاکی است مجازات اعدام کمکی به مبارزه با جنایات نمی‌کند. نمونه دیگر، اعدام هزاران متهم به قاچاق مواد مخدر در ایران است که کوچک‌ترین تأثیری در معضل عظیم اعتیاد در ایران نداشته است. دو دهه است که حکومت جمهوری اسلامی می‌کوشد با اتکا به اشد مجازات برای پخش‌کنندگان مواد افیونی، با این رسوائی بزرگ که میلیون‌ها ایرانی در دام اعتیاد گرفتارند، مقابله کند. به موازات افزایش اعدام متهمان به قاچاق مواد مخدر، آمار معتادان نیز بالا رفته است. چه بسیار بی‌گناهانی

فرم درخواست اشتراک

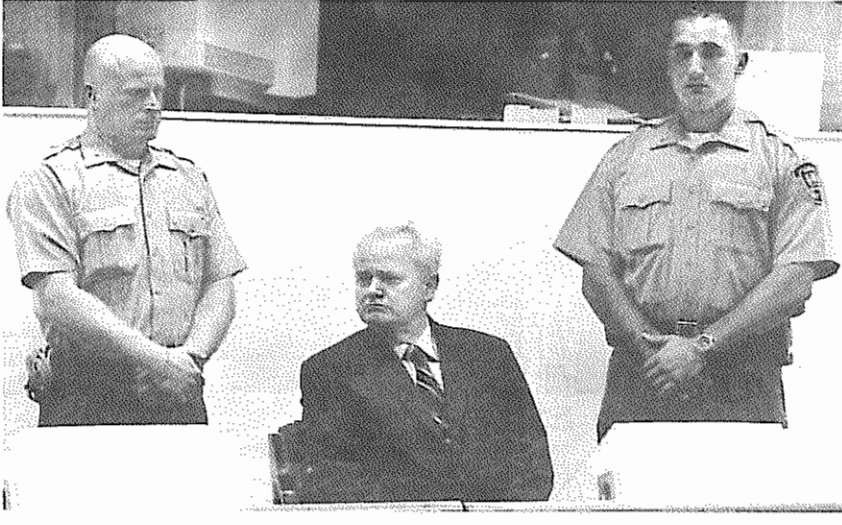
اشتراک جدید □ تمدید اشتراک □ شماره اشتراک: _____
مدت اشتراک: شش ماهه □ یک ساله □ تاریخ: _____

نام:
نشانی:

فرم را همراه با بهای اشتراک (حواله بانکی یا تمبر) به آدرس پست کنید!

«۱۰ دقیقه»

محمود صالحی

دهد و بقیه نیز بعنوان وام ارزی از طرف بانک جهانی تقبل شده بود. پس از تسویه میلوویچ، نشست اقتصادی زالسبورگ اعلامی و یک روز بعد

هفته گذشته زوران جینیچ نخست‌وزیر صربستان در عملی یکجانبه اسلوپودان میلوویچ رئیس جمهور سابق جمهوری فدرال یوگسلاوی را تحویل دادگاه لاهه داد. این اقدام منجر به یک بحران سیاسی در این کشور شد. حزب سوسیالیست مونتنگرو با اعتراض نسبت به این اقدام از ائتلاف دولتی خارج شد. متعاقب انتشار خبر تحویل میلوویچ به دادگاه لاهه طرفداران او به خیابانها ریخته و به تظاهرات پرداختند. رئیس جمهور یوگسلاوی «کوستیچا» نیز قبلاً مخالفت خود را با درخواست دادگاه لاهه نسبت به تحویل میلوویچ که تا آن زمان هنوز در دادگاه قانون اساسی تحت بررسی بود، اعلام داشت. این دادگاه پس از تحویل میلوویچ به دادگاه لاهه وزرای حزب «DOS» که رئیس جمهور نیز عضو آن است، از کابینه استعفا دادند. با بحرانی شدن اوضاع زوران جینیچ از سمت نخست‌وزیری صربستان استعفا داد. او در مصاحبه‌ای با نشریه تایم در جواب به این سؤال که: «شما مدت‌ها به عنوان حامی حکومت قانون شناخته می‌شدید، چطور حکم

سختی بود که با موفقیت پیوده شد. این موفقیت دادگاه لاهه «فروش» میلوویچ برای دریافت کمک مالی را کم اهمیت می‌کند. هم‌اکنونی که در مقابل دادگاه قرار گرفته‌اند «بازندگان» هستند. اما دیکتاتورها و جنایتکارانی هم وجود دارند که به مرحمت پشتیبانی «قدرتها» برگ جلب تریبونال برایشان از جرمه رانندگی کم‌ارزش تر است. اینک زمان آن فرا رسیده که نه تنها دیکتاتورها، بلکه «دمکراتها» هم که فقط به فکر «منافع ملی به هر قیمتی» هستند، از شنیدن نام دادگاه لاهه بر خود بلرزند. شاید خانم «دل پوتته» دادستان دادگاه لاهه برای اثبات جرائم با مشکل روبرو شود، اما فقط حضور میلوویچ در دادگاه نشان دهنده آن است که دیگر مردم گروگان دیکتاتورها نیستند. و وجه مشترک دادگاههای بین‌المللی و ملی که دیکتاتورها در آن محاکمه می‌شوند در «ترک برداشتن» سیر مصوبیت دیپلماتیک آنهاست. «۱۰ دقیقه»، سیا، ناتو، موبوتو، کیسینج، عیدی امین، شارون، رفسنجانی، خامنه‌ای ... جهان ما به فراوانی به این دقایق نیاز دارد. □

گزارشی از اعتصاب غذای زندانیان سیاسی در ترکیه او خود را برای مرگ آماده می‌کند

ترجمه و تنظیم: حمید قربانی

به نقل از سایت اخبار روز

مطلبی که در زیر می‌خوانید ترجمه ازاد است از یک گزارش که در روز چهارشنبه ۳۰ مه ۲۰۰۱ در روزنامه جنوبی سوئد (SYDSVENSKADAGBLADET) به قلم Olle Loenneaue و عکاس Ewa Levau چاپ شده است. * * * **ترکیه**
وضعیت زندانیان ترکیه به شدت مورد انتقاد سازمانهای مدافع حقوق بشر در سطح جهانی قرار گرفته‌اند. در چند ماه اخیر ۱۹ زندانی سیاسی چهار نفر از سمپاتهای آنها بر اثر اعتصاب غذا جان باخته‌اند. با وجود اینکه نیروهای پلیس و نظامی از خشونت و زور بی‌حد و مرزی تاکنون برای شکستن این اعتصاب غذا که به اعتصاب مرگ‌آفرین معروف شده، استفاده کرده‌اند ولی زندانیان سیاسی و پشتیبانان آنها همچنان بر اعتصاب غذای خود محکم و استوار ایستاده‌اند. دولت ترکیه با وجود همه فشارهای بین‌المللی از مذاکره با زندانیان سیاسی و پذیرش شرایط آنها خودداری می‌کند.

عبارهای نابای مرگ
استانبول - در یک خانه فرسوده در منطقه Kullar Armuthlu در کنار استانبول، زهرا کولاکزیک، ۲۲ ساله خود را برای مردن آماده می‌کند. او در حالیکه پیشانی خود را با یک روبان قرمز بسته است، سر روی تخت خواب کهنه‌ای دراز کشیده است. دیوارهای این خانه با عکسهای زیادی از قربانیان این اعتصاب غذا و بیوزده بر بالای سر زهرا عکس خواهر ۱۹ ساله‌اش کنان کولاکزیک مزین شده‌اند. کنان یک

زهرا کولاکزیک خود را آماده مردن از ترس نمی‌نمونه است، درست مانند خواهر ۱۹ ساله‌اش کنان که یک ماه قبل در گذشت سازمان چکرای انقلابی - DHKP - c (جهت آزادی بخش خلق) بود. ترکیه که اکنون کاندید عضویت در اتحادیه اروپا می‌باشد به جرم نقض حقوق بشر از مدت‌ها قبل، مورد انتقاد سخت سازمانهای مدافع حقوق انسان و حقوق زندانیان قرار دارد. بر طبق گزارشات سازمانهای بین‌المللی مدافع حقوق بشر هزاران زندانی سیاسی، در زندانهای این کشور بسر می‌برند. شکنجه، تجاوز و اعمال خشونت از شیوه‌های معمول در زندان‌های این کشور است. اعتصاب غذای اعتراضی در اکتبر سال قبل هنگامی آغاز شد که دولت

تصمیم به انتقال زندانیان سیاسی نوعی زندان که به سلولهای اطمینان معروفند، گرفت. در این نوع زندان، زندانیان سیاسی در سلولهای کوچک، انفرادی یا سه نفره نگهداری خواهند شد. زندانیان که تاکنون در سلولهای بزرگی بطور مشترک بسر می‌بردند اعلام خطر نمودند که این تغییر مکان، شکنجه و آزار زندانیان را باز هم بیشتر خواهد کرد زیرا که دیگر شادی می‌شود که به هیچ‌عنوان، نسبتاً به وسعه‌های دولت خوش بین بود. این سازمان گزارشات و اسناد زندانیان جدید در نظر گرفته است. بر طبق گفته او زندانیان سیاسی، می‌توانند کار کرده و کسی فعالیت فیزیکی داشته باشند. ولی هم سازمان عفو بین‌الملل و هم شورای اروپا دولت ترکیه را بسخاطر گردن‌نهادن به خواست‌های زندانیان سیاسی این کشور مورد انتقاد قرار داده و می‌دهند. در سازمان مدافع حقوق بشر ترکیه (IHD) در استانبول گفته می‌شود که به هیچ‌عنوان، نسبتاً به وسعه‌های دولت خوش بین بود. این سازمان گزارشات و اسناد زیادی را جمع‌آوری کرده است که نشان می‌دهد افراد زیادی در زندانهای ترکیه شکنجه قرار گرفته و ناپدید شده‌اند. ما مثالهای زیادی داریم که زندانیان را شکنجه کرده و مورد تجاوز بوسیله چوپهای عصمانند قرار داده‌اند. در ترکیه برای یک مرد ایران خلی خلی شرم آور است که چنین اعمالی با او شود. برای این است که کسی جرئت نمی‌کند که از مرتکبین به چنین اعمالی شکایت کند. این را امید اپ مسئول اداره حقوق بشر ترکیه تعریف می‌کند. دیوار اتاقهای مرکز حقوق بشر ترکیه، از عکسهای تظاهرکنندگانی پوشیده شده است که بوسیله پلیس بازداشت شده و دیگر کسی اثری از آنها تاکنون ندیده است. بر طبق گزارش سازمان مدافع حقوق بشر ترکیه روبره رفته ۱۶۵۰ نفر زندانی سیاسی و سمپاتهای آنها در اعتصاب غذا شرکت کرده‌اند. ۴۰۰ نفر از آنها همچنان در اعتصاب غذا بسر می‌برند. پزشکانی که

زندانیان زخمی و یا مریض را در بیمارستانها معاینه می‌کنند، می‌گویند که چگونه زندانیان را به تختهای بیمارستان زنجیر نموده‌اند. پنجاه نفر از زندانیان سیاسی طوری صدمه دیده‌اند که آثار آنها در تمام زندگی، اگر که زنده بمانند همراه خواهند داشت. سازمان مدافع حقوق بشر (IHD) در میدان Galatasaray در پشتیبانی از این اعتصابیون در حال مرگ منتگی برگزار کرده است. در حالیکه بوسیله پلیس و مامورین امنیتی کاملاً محاصره شده‌اند، فعالین مشغول خواندن و پخش یک فمراخوان که در آن دولت و سازمانهای مدافع حقوق انسانی در سراسر جهان مورد خطاب قرار گرفته‌اند، می‌باشند. «ما سایل» به داشتن مرگ بیشتر نیستیم. به خانواده‌ها، آشنایان و پشتیبانان اعتصابیون که از سراسر کشور برای شرکت در این گردمانی به استانبول مسافرت کرده‌اند پشهاد می‌شود که نامه‌های اعتراضی خود را برای بستن سلولهای اطمینان (زندانیهای جدید) به نخست‌وزیر دولت ائتلافی ترکیه بلند اجوبت ارسال کنند. زمانیکه یک گروه بزرگی از زنان کرده دور سرشان را با چارقد و سروراید و زینت آلات محلی تزئین کرده‌اند، وارد میدان می‌شوند. یک آشوب کوچک در نزدیکی اداره پست که در یک طرف میدان واقع است، مشاهده می‌شود. یک زن پیر که حتی یک دندان در دهان ندارد می‌گوید: که دو تا پسرانم در زندان بسر می‌برند. آنها هیچ جرمی را مرتکب نشده‌اند. من اکنون بی‌سرپرست هستم. من هنگامیکه در دسامبر نیروهای نظامی و پلیس به زندانها حمله کردند، اجازه ملاقات با آنها را یافتم. آنها، فرزندانم را به قصد کشت زده بودند. بنا به گفته دولت، رفردم در زندانها ضروری هست زیرا که سلولهای بزرگ زندانیان امکانی است که از آن زندانیان سیاسی وابسته به گروههای غیرقانونی همچون پ.ک.ک، اسلامیستها و گروههای چپ برای توطئه‌چینی و کارهای خلاف قانون استفاده می‌کنند و دیگران را مجبور به اطاعت از خود می‌نمایند. ولی